

Перемешка

газета організації «DOM»

Випуск листопад 2021 № 6 (49)

Вітаємо всіх!

Наш листопадовий випуск запрошує вас у затишшу осінь!
Осінь, де ми радіємо, милуємось яскравим жовтим та помаранчевим листям; з ранку вдихаємо чисте прозоре повітря, іноді морозне; а вдень зігриваємось у променях лагідного сонечка.

Осінь налаштовує нас на роздуми про рік, що минає, та про плани на наступний, який невпинно наближається. Осінь дарує нам відкриття нових знань, знайомство з цікавими людьми.

Умійте скористатися її дарами і плодами! Відкрийте скарби, які для вас приготувало життя. І разом із цими дарами зустрічайте новий випуск шкільної газети! Ми знов радо запрошуємо вас у гості!

Залишайтеся із нами!

Читайте із задоволенням!

Шкільна газета «Перемешка»

Школа live

День української писемності та мови

День української писемності та мови відзначається щороку 9 листопада. Тоді ж вшановують пам'ять Нестора-Літописця — послідовника творців слов'янської писемності Кирила і Мефодія.

За традицією, у нашій школі проводяться цікаві мовні ігри, виставки, конкурси, квести, а також вже декілька років поспіль учні та вчителі пишуть Радіодиктант національної єдності. Цього року автором та читцем диктанту був відомий український письменник Юрій Андрухович. Ми писали текст-спогад з дитинства про надзвичайний парк, який на все життя закарбувався у пам'яті автора. Диктант так і називався «Слідом за пам'яттю».

Редакція газети «Перемешка»
Фото Ольги Краснікової,
Ольги Приходько

Плюс і мінус

Планшети замість підручників?!

Не перший рік сучасні школярі приносять до школи електронні гаджети, в основному це смартфони і планшети. Наявність планшета – це гарний привід не носити підручники та розвантажити свої портфелі. Адже на планшет можна завантажити всі навчальні посібники та просто читати з екрана. Саме про це я і пропоную сьогодні поговорити.

У планшетів є як мінуси, так і плюси. Тому почнемо з дослідження їх позитивного боку:

- першим і найбільшим плюсом планшета є компактність та легкість, бо іноді носити із собою п'ять-шість підручників, зошити та інше шкільне приладдя буває важко;

- безумовним плюсом, на мою думку, є підключення планшета до мережі Інтернет, а це додаткова можливість отримати необхідні знання зараз і в цю мить, бо іноді учень може забути якусь формулу, наприклад, з фізики, та підглянути у планшет чи швидко знайти в Інтернеті, не привертаючи уваги вчителя шелестінням сторінок підручника;

- та ні для кого не секрет, що сучасні школярі відпочивають також з планшетом, коли є можливість пограти у якусь гру під час перерви. Хоча це можна вважати як плюсом, так і мінусом. Ігри можуть бути розвивальні чи логічні, які сприяють нашому розвитку.

Тепер настала черга розповісти про негатив використання планшетів сучасними підлітками. Мінусів, як я вже говорив, на жаль, більше, ніж плюсів:

- перший недолік для учня – це коли замість того, щоб слухати вчителя, школяр «сидить» у планшеті чи грає в ігри замість навчання, пропускає повз вуха навчальний матеріал, хоча і є присутнім на уроці. Таким чином можна і зауваження отримати, і потім самостійно опанувати навчальний матеріал;

- також це пристрій, який потребує підзарядки, і в нього, як мінімум, може сісти акумулятор, і ти залишаєшся без підручників! Упс!...

- також планшет можна пошкодити або уронити, а це досить коштовна техніка, і таким чином знову можна залишитись без підручників, які у ньому збережені.

Можу зробити висновок, що кожен учень сам має зважити ризики та користь від використання планшетів у школі та свідомо прийняти рішення щодо його доцільності для навчання. Я описав однакову кількість плюсів та мінусів. А рішення – підручники чи планшет – за вами.

Питання досліджував
Кирило Табарчук,
8-А клас

Посилання
на Інтернет-ресурс,
де розміщені
електронні версії
шкільних підручників

Настрій

Ковток осені

Я завжди вважала, що всі пори року чудові. Але саме осінь здавалася мені найчарівнішою. Чому? Що ж, спробую пояснити...

Ви колись помічали, наскільки це незвичайний час — осінь? Усе ніби розтягується, загущується, уповільнюється. Час майже втрачає свою владу, простір зовсім не має значення, а керує всім щось інше — незрозуміле й непокірне.

Особливо восени завжди атмосферне повітря. Прозоре, чисте, свіже й у той самий час густе, хоч на шматки ріж та додому тягни, запасай на рік! Жарт? Ну... насправді дійсно часто хочеться взяти з собою чаю та пити його разом з цим неймовірним повітрям, наче з вишуканим десертом.

Можете ви назвати запах зими? Мабуть, це мороз та сніг. Весни? Квіти, життя. Літа? Це запах гарячого міста. А що ж створює аромат осені? О, це складно пояснити! Його створюють запахи трав та листя. Присутня гостра нота суму, туги. Туги кого й за ким? Від чого сум? Це вже загадка чарівної попередниці зими. Точно! Я ж мало не забула про серцеву ноту, що так тягне, так манить в осінньому ароматі, — про загадку!

На мою думку, є два типи осені: осінь затишна та осінь вільна. Розберемо детальніше?

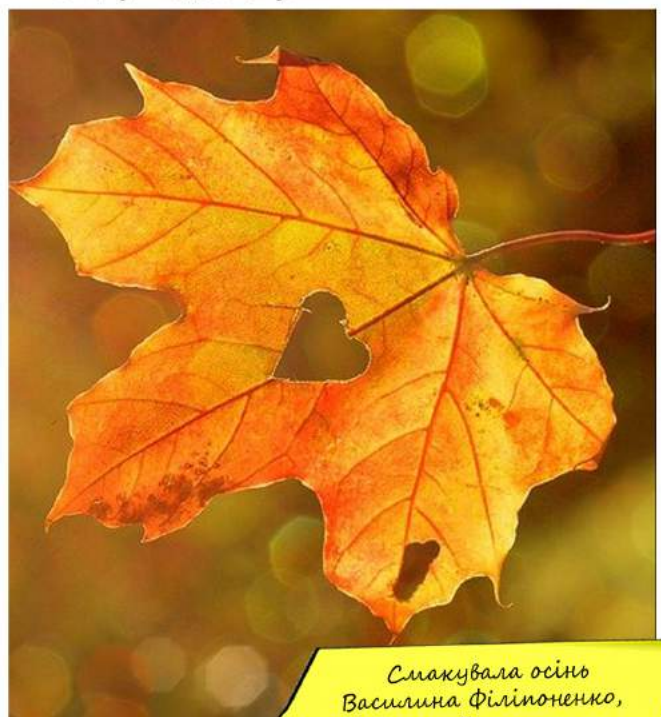
Затишна осінь — це холодний вітряний вечір вдома, у великому кріслі біля вікна, під пледом. Це коли поруч лежить величезний запас смаколиків і стоїть велика чашка чаю, какао або навіть кави. Це коли на колінах улюблена книжка чи фільм на ноуті.

А є ще вільна осінь! Це той самий холодний вітряний вечір — але вже на вулиці. Це крижаний вітер і вихор листя. Це зоряне або хмарне високе небо та віти дерев на його фоні. Також це може бути день — обов'язково з тим самим вітром, вихором листя... Але з уже зовсім іншим настроєм. Низько навислі сизі хмари чи навпаки, яскраво-блакитне небо (таким воно навіть у травні не буває — ви ж знаєте про знамените синє травневе небо?) — це щось особливе... Дивисься вгору, і тебе затягне кудись далеко-далеко звідси, де ти насправді вільний.

Багато для кого осінь — лише три місяці в календарі, коли доводиться вчитися у школі. Як нудно... Треба бачити навколишній світ повністю, зважаючи й на нудне. Може, цікавого все ж таки більше? Тож, хто хоче спробувати ковток осені на смак?

Смакуйте досхочу!

Смакувала осінь
Василина Філіпоненко,
8-Б клас

PRO-спорт ✓

«О спорт!
Ти – радість!»

П'єр де Кубертен

22 жовтня на території школи № 154 відбулося відкриття нового комплексу спортивних майданчиків. Тут створені всі умови для занять футболом, баскетболом, волейболом, розміщені сучасні тренажери та столи для настільного тенісу. Займатися всіма видами фізичної активності тут можуть не тільки школярі, а й всі охочі.

Під час відкриття на новому шкільному стадіоні пройшли показові виступи спортивних команд і танцювального колективу. Також відбулися матчі з баскетболу та волейболу, змагання з настільного тенісу, майстер-клас з воркауту, велопробіг і легкоатлетичний марафон. Учні нашої школи, Клименко Тимофій (5-В клас), Андрющенко Платон (6-Б клас), Скларов Денис (7-А клас), які входять до складу баскетбольної команди ДЮСШ № 3, взяли участь у грі проти збірної школи № 154. Матч був дуже цікавий і напружений, і ми виграли з рахунком 19:18! Перемога!

Школярі та мешканці Олексіївки дуже раділи відкриттю цього комплексу. Добре, що останнім часом у міських закладах освіти продовжують створювати всі умови для зростання дітей. І дуже важливо, щоб діти розвивалися фізично! Радо очікуємо на відкриття нових спортивних майданчиків та зон для відпочинку у нашому прекрасному місті.

Юний спортсмен
Тимофій Клименко,
5-В клас

ГІД Україною ✓

Цікавинки Львова

Ось і минули осінні канікули... Хтось відпочивав удома, а наш 10 – Б клас здійснив подорож до Львова. За декілька днів ми встигли побачити багато цікавого, тож мені дуже хочеться поділитися своїми враженнями і розповісти про особливі місця цього славетного старого міста Лева.

Перше, що ми побачили у Львові – театр опери та балету імені Соломії Крушельницької. Велична будівля, яку прикрашають колони та статуї, привертає увагу всіх, хто проходить повз, тож не дарма театр вважають найкрасивішим в Європі. Інтер'єр його також вражає: стіни прикрашають ліпнина, живопис, венеціанські дзеркала і шість кілограмів золота.

Львівський театр опери і балету
імені Соломії Крушельницької

Далі ми завітали до аптеки – музею «Під чорним орлом», яка зустріла перших відвідувачів у XVIII столітті і, хоча більша її частина перетворилась на музей, вона продовжує працювати. Тут можна побачити, як виглядали ліки в ті часи, як їх робили, де зберігали, та дізнатися багато всього цікавого з історії фармації.

Продовжували подорож і опинились у «Львівській майстерні шоколаду»! Це просто рай для любителів солоденького! У майстерні можна придбати цукерки з різними начинками, усі види шоколаду: і топлений, і у плитках з горіхами та

фруктами, а також торти, шоколадні десерти і навіть антисептик з ароматом шоколаду можна знайти. Найголовніше – вчасно зупинитися і не придбати повну валізу цукерок.

Наш шлях лежав «Золотою підковою України». Так називають три замки Львівської області (Золочівський, Підгорецький та Олеський), які розташовані у формі підкови. В усіх замках знаходяться музеї, й ми провели свій час на цікавих екскурсіях. Крім того, з Олеського і Підгорецького відкривається прекрасний вид, від якого перехоплює подих.

Також, якщо подорожуєте до міста Лева, обов'язково треба залишити трохи часу, щоб спокійно прогулятися вузькими й заплутаними вуличками Львова, особливо ввечері, коли там панує чарівна атмосфера.

Я дуже вдячна Ірині Володимирівні, нашому класному керівникові, за чудову поїздку, під час якої ми прекрасно відпочили, багато нового дізнались, отримали купу вражень. Я сподіваюсь у майбутньому ще не раз завітати до Львова. А ви?

Золочівський замок

Ділилася враженнями
Кіра Михільова,
10-Б клас,
фото авторки

ГІД світом ✓

Аланія – це не тільки море...

Нещодавно я повернувся з Аланії. Це місто в Туреччині поряд із морем та неймовірно красивою горою Тавр. Сьогодні я не хочу розповідати про тепле море та круті готелі. Краще розповім про дивовижні пам'ятки цього місця, які мені сподобались найбільше.

Вежа Кизил-Куле перекладається з турецької як «червона вежа». Це справжня історична цінність, яку звели в 1225 році для того, щоб охороняти місто від набігів піратів. Кілька сотень років поспіль вежа Кизил-Куле надійно захищала жителів Аланії. Саме тому вона стала символом міста, і тепер її зображення є навіть на прапорі Аланії. Зараз вона являє собою великий відкритий музей, який є пам'яткою середньовічної архітектури. Висота споруди 33 метри, є оглядовий майданчик, з якого можна поглянути на навколишню красу з висоти пташиного польоту і зробити на пам'ять дивовижні фотографії. Піднімаючись наверх, вам доведеться подолати 85 сходинок, але впродовж маршруту можна буде краще роздивитись оглядові вікна й бійниці. Крім того, у будівлі вежі на першому поверсі працює етнографічний музей.

Печера Дім знаходиться в 12 км від Аланії, на горі Джебі-Рейс (1649 метрів над рівнем моря). Вона розташована серед соснових лісів над ущелиною річки Дім-Чай. Дістатися до печери досить складно, тому що дорога вузька. Ця вертикальна печера є другою за довжиною в Туреччині та однією з головних туристичних пам'яток Аланії. При вході є два маршрути. Ліворуч від входу йде вертикальна ділянка, яка закінчується великим залом із невеликим підземним озерцем. Праворуч від входу – мала печера. Дуже цікавим фактором є те, що температура в печері Дім протягом року тримається на рівні 18-19° С.

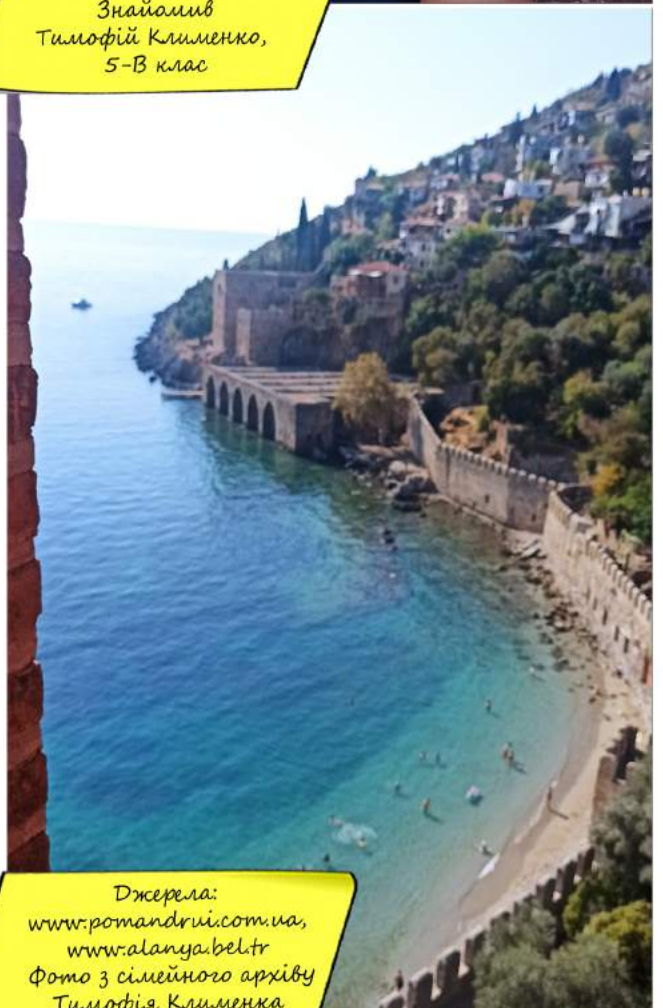
Печера Дім запам'яталась мені особливо. Вона виявилась дуже великою, місцями здавалося, що вона настільки висока, що ми не бачимо стелі, а дивлячись в джерела чи озеро, ми були певні, що дивимось у прірву. Такий жарт зіграв з нами зір завдяки тьмяному освітленню та особливий атмосфері, що там панує.

А природні «скульптури» зі сталактитів та сталагмітів – то окрема тема для розповіді. Дайте волю уяві, припустіть, що ви потрапили в чарівний підземний світ. І тоді ви зможете побачити замок на пагорбі, корабель, що мчить, розсікаючи айсберги та навіть цілі міста. А в підземному озері, напевно, зможете розгледіти матір, що тримає на руках своє дитя.

Також варта уваги територія поблизу печери. Види, які відкриваються на каньйон, перехоплюють подих. Раджу всім побувати в Аланії.

Знайомив
Тимофій Клименко,
5-В клас

Джерела:
www.potandru.com.ua,
www.alanya.bel.tr
Фото з сімейного архіву
Тимофія Клименка

Пухнастий блог ✓

Мій соціум

Як вам вже відомо, я – Аліса. Кішка. І сьогодні хочу розповісти про своє оточення, по-людськи «соціум».

У мене вдома багато хто живе: найстарші родичі, впливові «коти»; молодші дорослі, один з котрих найкраще мене розуміє; наймолодша з сім'ї, що опікується котами; та молодий чорний кіт – страшенний нахаба! Розповім-но я детальніше про них, добре?

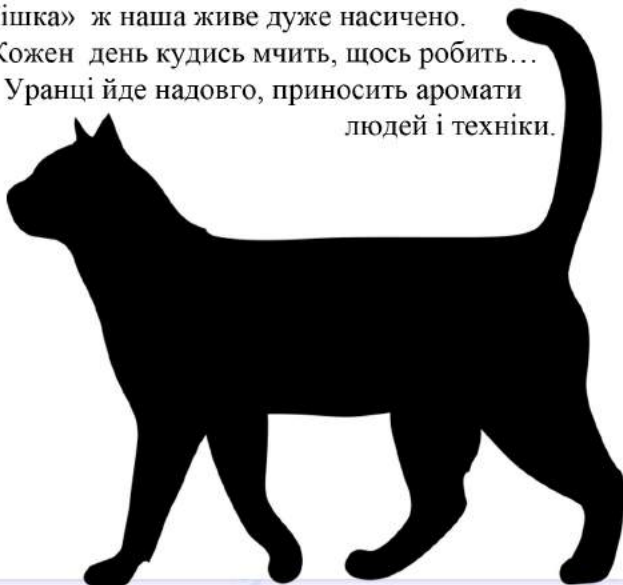
Найстарша жінка живе в окремій кімнаті, куди не пускає котів. Це страшенно дратує! Але вона досить добра, хоч і часто свариться. Найстарший з сім'ї живе у найбільшій з кімнат, здається суворим, але саме у його кімнаті ми з молодшим котом уночі влаштуємо розбірки та просто ігри. Насправді старший з «котів» добрий, хоча також часто свариться. Якщо «кішка» майже постійно вдома, що нас дуже обмежує, то «кіт» часто ходить на вулицю, іноді навіть пропадає на цілий день... Після цього він завжди повертається просякнутий запахами трав і листя, свіжого повітря, що так не схоже на те, яке проникає крізь вікна квартири! Дуже люблю після його повернення усю ніч розшифровувати ці аромати та збирати їх.

Цікаво живе і молодша частина сім'ї. Мій «кіт» часто виходить, приносячи потім запахи чужих людей. Частіше це міські запахи, хоча іноді бувають і свіжі аромати озерної води та листяного лісу. Його емоції бурхливі, та це також хороша людина. Спочатку для мене була помітна різниця між цим «котом» та іншими родичами: інші звуки, вигляд... Усе зовсім інше.

«Кішка» ж наша живе дуже насичено.

Кожен день кудись мчить, щось робить...

Уранці йде надовго, приносить аромати людей і техніки.

Настрій тоді в неї збентежений, але все ж їй весело і добре. З вечірніх розмов я знаю, що ця «кішка» ходить на «роботу». Там багато хороших людей та приємна атмосфера. Але як би це не було, все ж «робота» втомлює. Уночі, коли вже зовсім темно, ця «кішка» йде гуляти. Повертається вона завжди у піднесеному настрої, просякнута ароматами ночі, дерев, світла місяця та міста. Гарні запахи! Ця людина вірить у чари та добре розуміє нас, котів. Завжди підтримує. Хороша людина. Лайк!

Наймолодша з нас – теж «кішка». Ось вона для нас із котом найзагадковіша. Восени, навесні та взимку майже завжди ходить кудись на цілий день. Вертається втомлена і весела, вся від запахів майже світиться... Це запахи людей. Найчастіше вони повторюються, тож я їх вже впізнаю. Але набагато цікавіше розшифровувати її запахи, коли дівчина ходить «гуляти». Тоді ароматів людей вона приносить лише один, два чи три, зате багато інших. Безліч найрізноманітніших запахів котів, а окрім того — дерев і плодів, вітру та сонця, сухої спеки або морозного холоду та цікавих місць. Причому таких, яких я ніколи не відчувала ані поряд з жодним з «котів», ані поряд з молодшою «кішкою». Часто мені навіть хочеться піти разом з наймолодшою «кішечкою» і побачити те, що й вона, те ж саме відчути й зрозуміти... Хороша «кішка».

Ну що ж, тепер ви розумієте, що сім'я мені дісталася цікава та добра. Але це всього лише найменше, що можна про нас розповісти. До речі, я ще не говорила про свого найкращого друга, справжнього кота! Ой як ще багато всього залишається для вас тасмницею. А я намагатимусь розповісти про все це – як сама розумію і бачу.

Тож темного вам часу доби... І чекайте на новини від мене. Мяу!

Розповідає
Василина Філіпоненко,
8-Б клас

ДО 12 ДЕКАБРЯ

НОВОГОДНЯ АКЦИЯ "МЕЧТА НЕ СТАРЕЕТ"

ДЛЯ 270 СТАРШИХ ИЗ
ДОМА ПРЕСТАРЕЛЫХ
ХОРОШЕВО

"ТЕРРИТОРИЯ ПОКОЛЕНИЙ" И
"МЕЧТА НЕ СТАРЕЕТ"

Третій рік поспіль ми з Вами долучаємось до участі у **передноворічній акції «Мрія не старіє»**. В її межах ви створюєте новорічні листівки та приносите подарунки, які отримують бабусі та дідуся з Хорошевського будинку для літніх людей. Ми з вами стаємо чарівниками для людини, яку навіть не побачимо, але її серце зігріється та душа розквітне від тієї уваги та любові, що ми передамо разом із новорічним подарунком. «Любий дідуся! Люба бабуся! Вітаю Вас із Новим роком!»... І радості в очах стане більше, і доброта вашими руками обійме весь світ!

Про умови участі дізнавайтесь у «Кімнаті дитячої творчості» нашої школи. Чекаємо на чарівників!

Ми на сайті школи

Редакційна колегія
Директор: Вовк О.О.
Журналісти:

Клименко Тимофій, 5-В; Табарчук Кирило, 8-А;
Філіппоненко Василина, 8-Б; Михільова Кіра, 10-Б.

Коректори: Вовк О.О., Лохматова Н.Е.

Дизайн оформлення: Jitter(ASR), Верстка: Вовк Олена

Редакція вдячна за допомогу у підготовці випуску
вчительці української мови та літератури Лохматовій Н.Е.

Наша адреса: м.Харків, вул.Ахсарова, 3-А, ХЗ0Ш № 150,
(057)725-85-10, peremeshka150@ukr.net